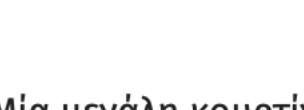
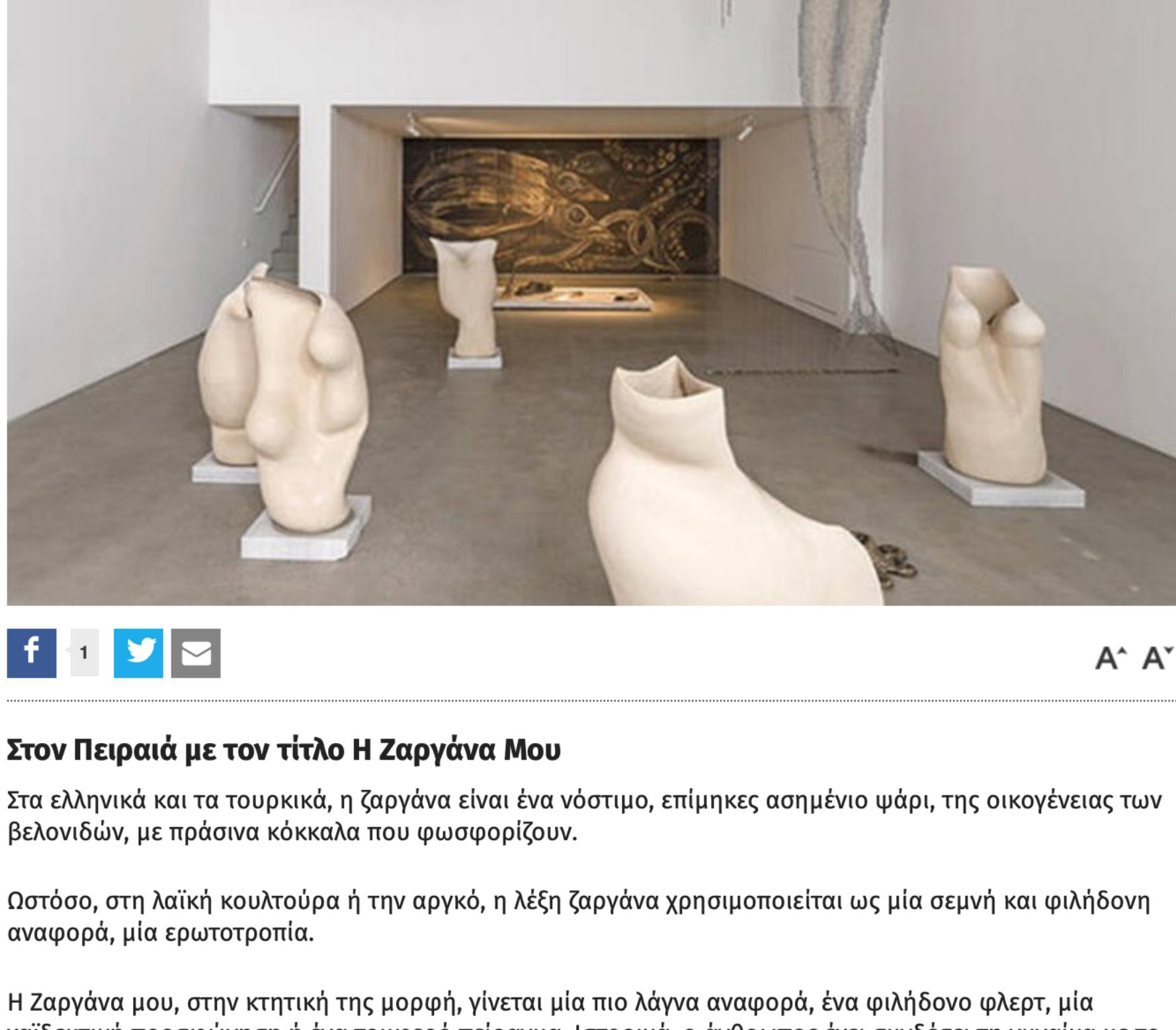

To The Intermission παρουσιάζει την πρώτη έκθεση της Zoë Paul

12/06/2020 | 10:26

A^ A^

Στον Πειραιά με τον τίτλο Η Ζαργάνα Mou

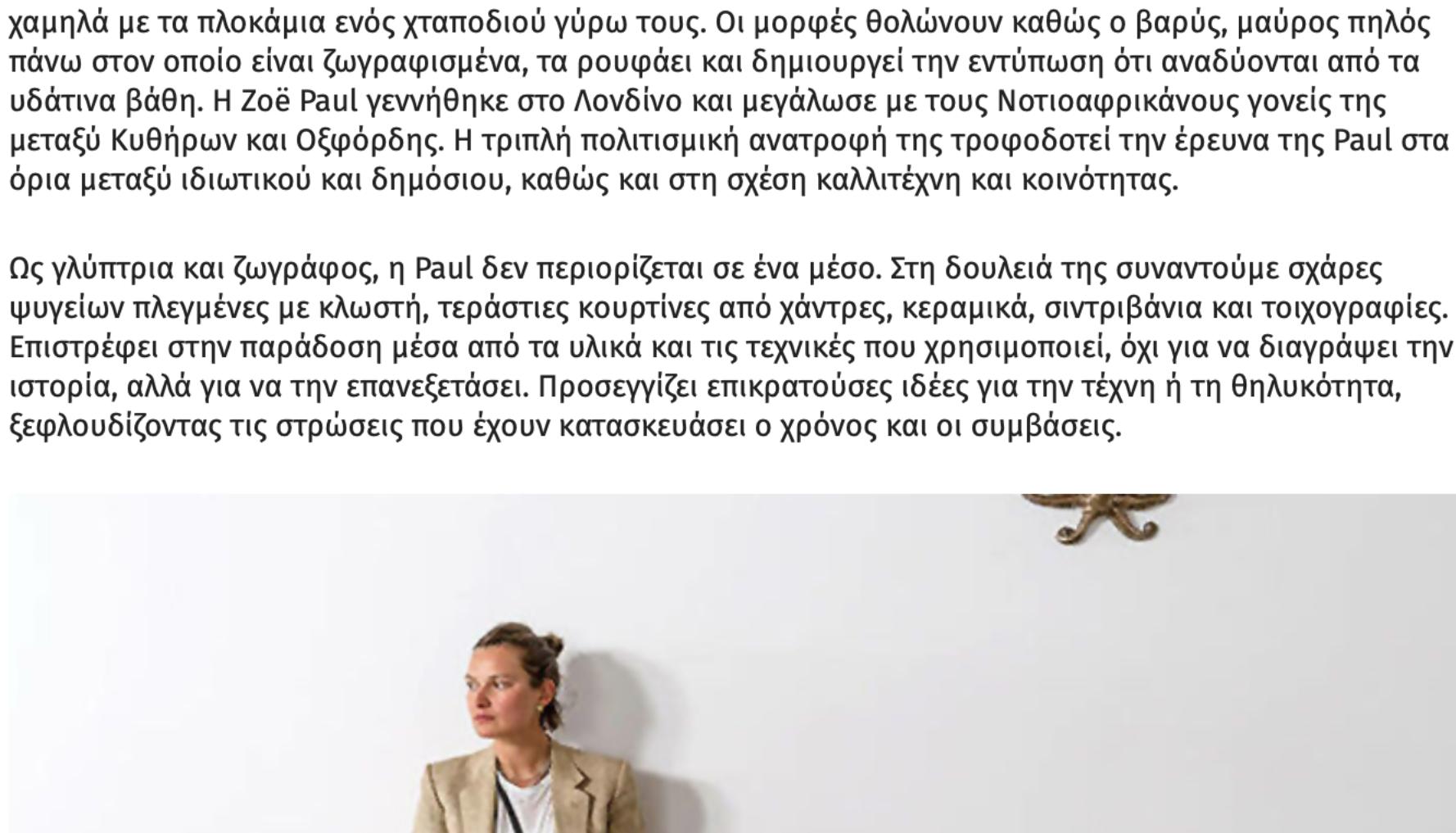
Στα ελληνικά και τα τουρκικά, η ζαργάνα είναι ένα νόστιμο, επίμηκες ασημένιο ψάρι, της οικογένειας των βελονιδών, με πράσινα κόκκαλα που φωσφορίζουν.

Ουτόσο, στη λαϊκή κουλτούρα ή την αργκό, η λέξη ζαργάνα χρησιμοποιείται ως μία σεμνή και φιλήδονη αναφορά, μία ερωτοτροπία.

Η Ζαργάνα μου, στην κτητική της μορφή, γίνεται μία πιο λάγνα αναφορά, ένα φιλήδονο φλερτ, μία χαϊδευτική προσφώνηση ή ένα τρυφερό πείραγμα. Ιστορικά, ο άνθρωπος έχει συνδέσει τη γυναίκα με το ψάρι. Οι άντρες ρίχνουν τα δίχτυα τους για τη Σειρήνα, τη Γοργόνα ή τη Μέδουσα, και τελικά πιάνονται οι ίδιοι σ' αυτά.

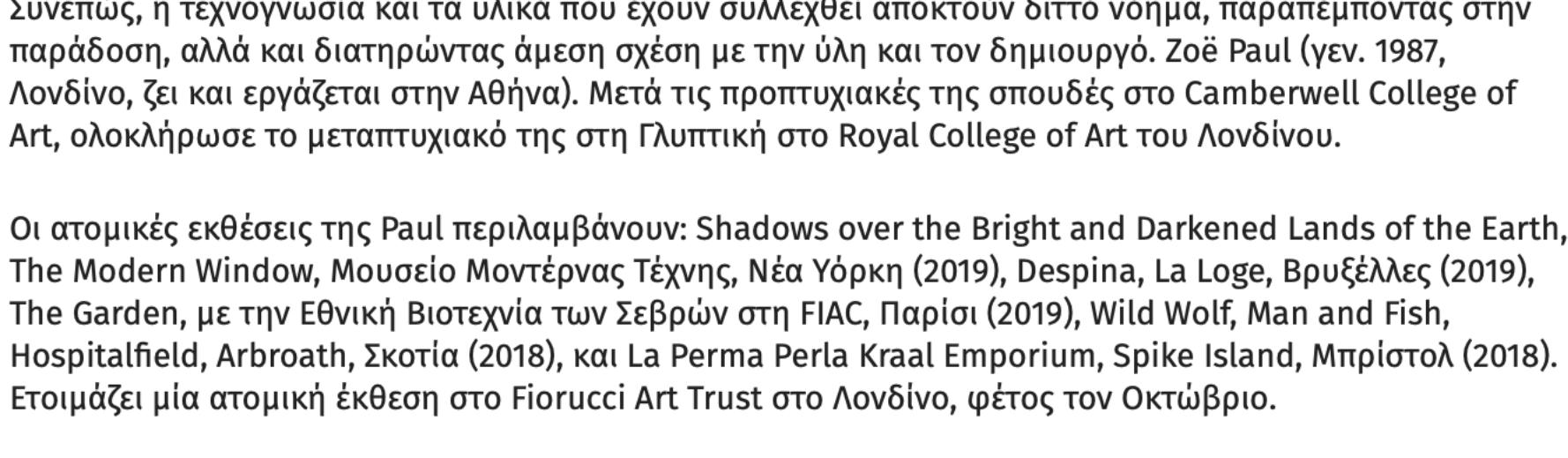
Μία μεγάλη κουρτίνα από χειροποίητες κεραμικές χάντρες, η Ζαργάνα, κρέμεται από το ταβάνι και σκιάζει τον χώρο που κατοικείται από ανθρωπομορφικά δοχεία (Breathing Pots) γεμάτα με νερό. Το νερό στάζει μέσα στις οπές των δοχείων από την ξύλινη οροφή, κατάλοιπο της παλιάς αποθήκης που σήμερα φιλοξενεί το The Intermission.

Το πίσω μέρος του **εκθεσιακού** χώρου παραπέμπει σε σπηλιά και ο τοίχος καλύπτεται από ένα μεγάλων διαστάσεων γλυπτό, φτιαγμένο από χειροποίητα κεραμικά πλακάκια κατασκευασμένα στις Σέρρες.

Η Paul έχει χρησιμοποιήσει ακατέργαστα οξείδια και μεταλλικά στοιχεία για να σχεδιάσει την εικόνα από δύο πλεγμένες σπάθες περικυκλωμένες από χέλια -τους θύτες νεκρής σάρκας- που στριφογυρίζουν χαμηλά με τα πλοκάμια ενός χταποδιού γύρω τους. Οι μορφές θολώνουν καθώς ο βαρύς, μαύρος πηλός πάνω στον οποίο είναι ζωγραφισμένα, τα ρουφάει και δημιουργεί την εντύπωση ότι αναδύονται από τα υδάτινα βάθη. Η Zoë Paul γεννήθηκε στο Λονδίνο και μεγάλωσε με τους Νοτιοαφρικάνους γονείς της μεταξύ Κυθήρων και Οξφόρδης. Η τριπλή πολιτισμική ανατροφή της τροφοδοτεί την έρευνα της Paul στα όρια μεταξύ ιδιωτικού και δημόσιου, καθώς και στη σχέση καλλιτέχνη και κοινότητας.

Ως γλύπτρια και ζωγράφος, η Paul δεν περιορίζεται σε ένα μέσο. Στη δουλειά της συναντούμε σχάρες ψυγείων πλεγμένες με κλωστή, τεράστιες κουρτίνες από χάντρες, κεραμικά, σιντριβάνια και τοιχογραφίες. Επιστρέφει στην παράδοση μέσα από τα υλικά και τις τεχνικές που χρησιμοποιεί, όχι για να διαγράψει την ιστορία, αλλά για να την επανεξετάσει. Προσεγγίζει επικρατούσες ιδέες για την τέχνη ή τη θηλυκότητα, ξεφλουδίζοντας τις στρώσεις που έχουν κατασκευάσει ο χρόνος και οι συμβάσεις.

Συνεπώς, η τεχνογνωσία και τα υλικά που έχουν συλλεχθεί αποκτούν διπτό νόημα, παραπέμποντας στην παράδοση, αλλά και διατηρώντας άμεση σχέση με την ύλη και τον δημιουργό. Zoë Paul (γεν. 1987, Λονδίνο, ζει και εργάζεται στην Αθήνα). Μετά τις προπτυχιακές της σπουδές στο Camberwell College of Art, ολοκλήρωσε το μεταπτυχιακό της στη Γλυπτική στο Royal College of Art του Λονδίνου.

Συνεπώς, η τεχνογνωσία και τα υλικά που έχουν συλλεχθεί αποκτούν διπτό νόημα, παραπέμποντας στην παράδοση, αλλά και διατηρώντας άμεση σχέση με την ύλη και τον δημιουργό. Zoë Paul (γεν. 1987, Λονδίνο, ζει και εργάζεται στην Αθήνα). Μετά τις προπτυχιακές της σπουδές στο Camberwell College of Art, ολοκλήρωσε το μεταπτυχιακό της στη Γλυπτική στο Royal College of Art του Λονδίνου.

Οι ατομικές εκθέσεις της Paul περιλαμβάνουν: *Shadows over the Bright and Darkened Lands of the Earth*, *The Modern Window*, Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης, Νέα Υόρκη (2019), *Despina*, *La Loge*, Βρυξέλλες (2019), *The Garden*, με την Εθνική Βιοτεχνία των Σεβρών στη FIAC, Παρίσι (2019), *Wild Wolf, Man and Fish*, *Hospitalfield*, Arbroath, Σκοτία (2018), και *La Perma Perla Kraal Emporium*, *Spike Island*, Μπρίστολ (2018). Ετοιμάζει μία ατομική έκθεση στο Fiorucci Art Trust στο Λονδίνο, φέτος τον Οκτώβριο.

Έργα της έχουν επίσης παρουσιαστεί στο Equilibrists, που οργανώθηκε από το New Museum της Νέας Υόρκης και το Ίδρυμα ΔΕΣΤΕ, σε συνεργασία με το Μουσείο Μπενάκη, σε επιμέλεια του Gary Carrion-Murayari και της Helga Christoffersen με τον Massimiliano Gioni (2016), *Solitude and Village*, *The Breeder*, Αθήνα (2016), και *Unorthodox* στο Εβραϊκό Μουσείο στη Νέα Υόρκη, σε επιμέλεια του Jens Hoffmann και της Kelly Taxter (2015).